

Avvecklingen av Salpar skola kan granskas ur flera perspektiv, men det centrala är familjernas och barnens. Samtidigt bör beslutet ses i ljuset av kommunens strategiska viljeinriktning och det samhälle vi vill bygga. Ur detta perspektiv riskerar vi att förlora något verkligt värdefullt.

I Sibbo har man länge talat om att avveckla Salpar skola, trots att det svenskspråkiga byskolnätet starkt försvarats. Redan för tio år sedan motiverades en nedläggning med ekonomi och utbildningens kvalitet, argument som senare visade sig ogrundade. Ändå fortsatte avvecklingsdiskussionerna, vilket bidrog till minskat elevantal. Bildningssektorn har aktivt drivit på utvecklingen genom prognoser och utredningar som ensidigt baserat sig på befolkningsutveckling.

När föräldrar under senare år krävde en aktiv utveckling av skolan, möttes detta i stället av ytterligare nedmontering: ändringar i elevupptagningsområdet, minskade lärarresurser, svårigheter att ordna verksamhet, ologiska lösningar för förskolan och ledarskapsbyten. Trots fullmäktigebeslut om att låta skolan fortsätta fram till att Söderkulla skola byggs, saknades stöd för att verksamheten faktiskt skulle kunna fortsätta. Alternativa lösningar ignorerades.

Inför ett beslut av denna betydelse borde man ha utvärderat andra handlingsvägar. I stället för avveckling kunde kommunen ha satsat på att utveckla skolan och öka elevantalet, i linje med forskning om byskolors betydelse för lokal livskraft. Exempel från andra kommuner visar att detta är möjligt. Frågor om alternativa lösningar – såsom utvidgat upptagningsområde, samverkan med Söderkulla skola som en del av ett gemensamt campus eller två språkgrupper i samma byggnad – utreddes aldrig, trots att de är fullt möjliga.

Problemet är att inga verkliga alternativ presenterades. En barnkonsekvensbedömning enligt Unicefs modell förutsätter att alternativa lösningar övervägs. På den punkten verkar vi ha brustit. En konsekvensanalys över hur de mottagande skolorna, Söderkulla och Boxby, påverkas av en stängning år 2026 kontra 2028 borde ha gjorts, med ingående utredningar hur flytten av elever påverkar gruppstorlekarna.

Kristian Mikander, ordförande

Jutta Joffel, ledamot

Marica Enlund, ledamot